

ikke fandt, at Rigsdagen i alle Maader fyldestgjorde Formaalet. — Den ærede Taler's Trudsel om, hvorledes Befolkningen vil stille sig, vil jeg ikke tage videre Hensyn til, men jeg troer ikke, at han har Ret deri; jeg er fuldkommen overbevist om, at det danske Folks funde Sands — og jeg vil bede de Herrer ikke at glemme, at det danske Folk bestaaer af Flere end netop dem, der boe paa Landet, — vil lede til, at man vil være inderlig glad ved at faae en Ende paa Sagen, og derfor vil jeg ogsaa opfordre det høilærende Thing til ikke videre end høist nødvendigt at udsætte dens endelige Vedtagelse.

B. Christensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

B. Christensen: Den sidste ærede Taler citerede Ytringer af mig paa den grundlovgivende Rigsdag imod Rigsdagens Landsthings Sammensætning. Jeg skulde ønske, at naar han en anden Gang vil citere Ytringer af mig, han da vil bringe det i Forbindelse med en Fremstilling af, paa hvilket Stadium af Forhandlingerne jeg har brugt disse Ytringer, og jeg vil bede lagt Mærke til, at mit Standpunkt paa den grundlovgivende Rigsdag var Etammermandens.

Bloug: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Bloug: Jeg erkjender, at den ærede Rigsdagsmand har Ret til at stille denne Forbring, og jeg skal da sige, at det var ved Grundlovsforslagets foreløbige Behandling, at Ytringerne fremkom. Ved den endelige Behandling sagde den ærede Taler — hvad jeg nylig har overbevist mig om ved at see efter — at man vel kunde finde sig i det, der var vedtaget.

E. Jensen: Jeg kan ingenlunde erkjende Rigtigheden af den Motivering, som den ærede sidste Taler gav af Tilblivelsen af Forsatningen af 2den October 1855. Der var slet ikke dengang Tale om at erklære Rigsdagen udygtig til at regjere over de Anliggender, der ved Grundloven af 5te Juni bleve den overdragne, men det, der var Spørgsmaal om, og det, der blev discuteret, var en Fællesforsatning for Monarchiet, der var nødvendiggjort ved den sørgelige Katastrophe, der var gaaet forud; saaledes betragtede man Sagen dengang, og saaledes betragtede jeg den, som ogsaa dengang havde Sæde i Rigsdagen. Forøvrigt skal jeg ikke inblade mig paa at strides med den ærede Rigsdagsmand, men skal kun med et Par Ord udtale min Stilling til Sagen.

To ærede Landsthingsmænd, nemlig den 1ste for 2den Kreds (B. Christensen) og den 3die for 9de Kreds (Rasmussen) sagde, at de stode paa de kommende Valg i Tilfælde af en Opløsning. Jeg veed ikke, hvad der berettiger til at stole derpaa; hvis jeg havde haft denne Tillid til Vælgerne her i Landet, det vil sige, til det hele Folk, de Store saavel som de Smaa, de Høie saavel som de Lavere, da havde jeg sandelig ikke afgivet min Stemme i Rigsdagsraadets Folkething saaledes, som jeg afgav den. Men jeg har den fulde Overbeviisning, at det nytter ikke at føre Striden videre, og jeg er glad ved, at vi ere slupne for saa godt Kjøb. Jeg skal gaae ind paa Forslaget og stole paa, at Regjeringen vil vide at føre det frem og gjøre det frugtbringende. Det nytter ikke at stole paa Vælgermassen, thi den er ikke stabil, den staaer ikke fast. Jeg tør ikke stole paa den; hvis der finder en Opløsning Sted paa Grund af, at vi nu standse Forslaget, hvis vi bringe det derhen, er jeg tværtimod overbevist om, at det vil stee, som vi mindst ønske. Jeg er overbevist om, at vi aldrig ville faae stor Majoritet for Grundloven af 5te Juni, uagtet det var mit inderligste Ønske, at vi kunde have faaet den. Jeg vil derfor paa det Bestemteste og med fuld Overbeviisning raade til, at vi gaae ind paa, hvad der her foreligger, i Erkjendelse af, at Tilstanden er saaledes, at vi ikke kunne faae noget Bedre. Jeg er overbe-